

ΤΟ ΑΡΘΡΟ

Η ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΠΟΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Ερώτηση: Τι γνωρίζετε για την ουσιαστικοποιό δύναμη του άρθρου;

Το άρθρο, και κυρίως το ουδέτερο **τό**, μπορεί να κάνει **ουσιαστικό**: μια **μετοχή** ή ένα **επίθετο** [όταν δεν προσδιορίζουν ουσιαστικά] και γενικά **οποιαδήποτε λέξη** ή **φράση**, ακόμα και **ολόκληρη πρόταση**.

Παράδειγματα

Οἱ δικάζοντες [: οἱ δικασταί]. — *Οἱ κακοί*. — *Οἱ ἀγαθοί*. — *Τό γνῶθι σ' αὐτόν πανταχοῦ ἐστὶ χρήσιμον*. — *Ἐν ἔτι λείπεται, τό ἦν πείσωμεν ὑμᾶς*.

Η ΕΠΙΘΕΤΟΠΟΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Ερώτηση: Τι γνωρίζετε για την επιθετοποιό δύναμη του άρθρου;

Το άρθρο μπορεί να κάνει **επίθετο**: ένα **επίρρημα**, ένα **εμπρόθετο προσδιορισμό** και μια **γενική** ουσιαστικού [ή μια λέξη που έχει τεθεί αντί ουσιαστικού], με την υπόθεση να υπάρχει ύστερα απ' αυτά το **ομοιόπτωτο** με το άρθρο **ουσιαστικό**.

Παράδειγματα - Μετάφραση

1. *Ἡ ἄγαν ἐλευθερία* [= η υπερβολική ἐλευθερία].
2. *Αἱ παρὰ τὴν θάλατταν πόλεις* [= οἱ παραθαλάσσιες πόλεις].
3. *Ὁ τοῦ βασιλέως θρόνος* [= ο βασιλικός θρόνος].

ΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

1η Ερώτηση: Τι είναι οι αντωνυμίες;

Αντωνυμίες είναι οι κλιτές λέξεις που χρησιμοποιούνται αντί **ονομάτων**, ουσιαστικών ή επιθέτων, και παίρνουν στην πρόταση **τη συντακτική θέση ενός ουσιαστικού ή ενός επιθέτου**.

2η Ερώτηση: Ποια συντακτική θέση έχουν στην πρόταση οι αντωνυμίες;

Οι αντωνυμίες βρίσκονται στην πρόταση ως **υποκείμενα**, **αντικείμενα**, **κατηγορούμενα** και γενικά ως **προσδιορισμοί** κάθε είδους [**Ομοιόπτωτοι**: επιθετικοί, κατηγορηματικοί κ.λπ. **Ετερόπτωτοι**: γενική διαιρετική, κτητική κ.λπ. **Επιρρηματικοί**: δοτ. τόπου, οργάνου, τρόπου κ.λπ.].

ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

1η Ερώτηση: Τι είναι το ρήμα;

Το ρήμα είναι ένας από τους κύριους [βασικούς] όρους της πρότασης και απαραίτητο, για να σχηματιστεί μια πρόταση.

2η Ερώτηση: Ποια στοιχεία καθορίζουν την έννοια του ρήματος;

Το ρήμα έχει ορισμένα στοιχεία, τα οποία καθορίζουν την έννοιά του, όπως: **διάθεση, φωνή, έγκλιση, χρόνο, αριθμό, πρόσωπο.**

3η Ερώτηση: Τι λέγεται διάθεση του ρήματος;

Διάθεση λέγεται η ιδιότητα, που έχει το ρήμα, να δηλώνει την κατάσταση του υποκειμένου· αν δηλ. το υποκείμενο **ενεργεί** ή **πάσχει** ή βρίσκεται σε **μια ουδέτερη κατάσταση.**

4η Ερώτηση: Σε πόσες κατηγορίες διακρίνονται τα ρήματα ανάλογα με τη διάθεσή τους;

Τα ρήματα ανάλογα με τη διάθεσή τους είναι τεσσάρων κατηγοριών: **ενεργητικά, μέσα, παθητικά και ουδέτερα.**

5η Ερώτηση: Ποια ρήματα λέγονται ενεργητικά;

Ενεργητικά λέγονται τα ρήματα, που δηλώνουν ότι το **υποκείμενο ενεργεί.**

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ἔκτιζον τείχος [= ἐκτιζαν - κάποιοι - τείχος].
2. Μίσει τούς κολακεύοντας [= να μισείς - εσύ - αυτούς που κολακεύουν].
3. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔπεμψαν κήρυκα [= οι Λακεδαιμόνιοι ἔστειλαν αγγελιοφόρο].

6η Ερώτηση: Ποια ρήματα λέγονται μεταβατικά;

Μεταβατικά λέγονται τα ρήματα, που δηλώνουν ότι η ενέργεια του υποκειμένου μεταβαίνει στο αντικείμενο.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Κρούω τήν θύραν [= κτυπώ την πόρτα].
2. Τῶν μαρτύρων ἀκηκόατε [= ἔχετε ακούσει τους μάρτυρες].
3. Συμφωνῶ τῷ ἀνδρί [= συμφωνώ με τον άνδρα].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Μεταβατικά δεν είναι μόνο ρήματα ενεργητικής φωνής, αλλά και μέσης.

7η Ερώτηση: Ποια ρήματα λέγονται αμετάβατα;

Αμετάβατα λέγονται τα ρήματα, που δηλώνουν ότι η ενέργεια του υποκειμένου τους δε μεταβαίνει σε αντικείμενο, αλλά παραμένει στο υποκείμενο, που έκανε την ενέργεια.

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα αμετάβατα ρήματα μπορεί να είναι κάθε φωνής και διάθεσης, δηλ. ενεργητικής, μέσης, παθητικής και ουδέτερης, όπως: **βαδίζω, βαίνω, κείμαι, κοιμῶμαι, λύομαι, μισοῦμαι.**

8η Ερώτηση: Πότε τα μεταβατικά ρήματα μεταβάλλονται σε αμετάβατα;

Πολλά **μεταβατικά** ρήματα, ενώ ως απλά παραμένουν μεταβατικά, ως σύνθετα [όταν ενωθούν με προθέσεις] μεταβάλλονται σε **αμετάβατα**.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Οὔτοι **ἐβαλλον** τούς πολεμίους [μετβ. = αυτοί κτυπούσαν τους εχθρούς].
2. Ὁ Μαρσύας ποταμός **ἐμβάλλει** εἰς τόν Μαίανδρον [αμετβ. = ο Μαρσύας ποταμός χύνεται στο Μαίανδρο].

9η Ερώτηση: Πότε τα αμετάβατα ρήματα μεταβάλλονται σε μεταβατικά;

Πολλά **αμετάβατα** ρήματα, και κυρίως, όσα δηλώνουν **κίνηση**, ενώ ως απλά παραμένουν αμετάβατα, ως σύνθετα [όταν ενωθούν με προθέσεις] μεταβάλλονται σε **μεταβατικά**.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. **Βαίνομεν** [αμετβ. = βαδίζουμε, πορευόμαστε].
2. **Διαβαίνομεν τόν ποταμόν** [μεταβ. = περνάμε το ποτάμι].

ΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

1η Ερώτηση: Τι λέγεται αντικείμενο;

Αντικείμενο λέγεται **ο όρος** της πρότασης που δηλώνει πού μεταβαίνει η ενέργεια του υποκειμένου του ρηματικού τύπου [βλέπε παρακάτω παραδείγματα].

2η Ερώτηση: Σε ποια πτώση τίθεται το αντικείμενο;

Το αντικείμενο, όταν είναι ουσιαστικό ή οποιαδήποτε άλλη λέξη ή φράση που παίρνει θέση ουσιαστικού, τίθεται σε μια από τις πλάγιες πτώσεις [γενική, δοτική, αιτιατική].

3η Ερώτηση: Τι τίθεται ως αντικείμενο;

Ως αντικείμενο τίθεται κυρίως **ουσιαστικό** ή **αντωνυμία**, αλλά και άλλη λέξη, **κλιτή** ή **άκλιτη**, αφού όμως η άκλιτη λέξη και η φράση με άρθρο, και συνήθως με το ουδέτερο **τό**, ουσιαστικοποιηθούν.

ΠΡΟΣΕΞΕ. Το απαρέμφατο τίθεται ως αντικείμενο και χωρίς άρθρο [: άναρθρο απαρέμφατο]. Επίσης αντικείμενο **χωρίς άρθρο** τίθεται και εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει **ένα ποσό κατά προσέγγιση ή υπέρβαση ή έκταση ή χωρισμό**. Ακόμα ως αντικείμενο τίθεται και ολόκληρη πρόταση, κύρια ή δευτερεύουσα επιρρηματική, αφού με το άρθρο **τό** ουσιαστικοποιηθεί. Οι ουσιαστικές δευτερεύουσες προτάσεις ειδικές, ενδοιαστικές, πλάγιες ερωτηματικές και ένα μέρος των αναφορικών προτάσεων [οι ουσιαστικές] τίθενται ως αντικείμενα **χωρίς άρθρο**.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ. Αντικείμενο δέχονται και **οι μετοχές** και **τα απαρέμφατα**. [Οι μετοχές και τα απαρέμφατα δέχονται ό,τι αντικείμενο δέχονται και τα ρήματα από τα οποία προέρχονται].

ΛΕΞΕΙΣ και ΦΡΑΣΕΙΣ ως αντικείμενα.

1. **Ουσιαστικό** [παράδ. 1].
2. **Αντωνυμία** [παράδ. 2].
3. **Επίθετο** συνήθως με **άρθρο** [παράδ. 3] ή και **χωρίς άρθρο**, όταν παραλείπεται το προσδιοριζόμενο απ' αυτό αντικείμενο [παράδ. 4].
4. **Αριθμητικό** με **άρθρο** [παράδ. 5] ή και **χωρίς άρθρο**, όταν παραλείπεται το προσδιοριζόμενο απ' αυτό αντικείμενο [παράδ. 6].
5. **Επιθετική Μετοχή** [παράδ. 7].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα επίθετα, τα αριθμητικά και οι επιθετικές μετοχές τίθενται ως αντικείμενα με **άρθρο** ή **χωρίς άρθρο**, όταν είναι επιθετικοί ή κατηγορηματικοί προσδιορισμοί και παραλείπεται το προσδιοριζόμενο απ' αυτούς, γιατί τότε παίρνουν τη συντακτική θέση του προσδιοριζόμενου, που παραλείπεται.

6. **Απαρέμφατο με άρθρο ή χωρίς άρθρο** [παράδ. 9].

7. **Άκλιτη λέξη.** Κάθε άκλιτη λέξη [σύνδεσμος: παράδ. 10 ή επίρρημα: παράδ. 11], αφού ουσιαστικοποιηθεί με άρθρο.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ὁρῶ **τὴν οἰκίαν** [= βλέπω το σπίτι].
2. Ἐκέλευσε **τούτους** [= τους διέταξε].
3. **Τῶν φίλων** ὀλιγωροῦσι [= δεν ενδιαφέρονται για τους φίλους].
4. Ὁμίλει **σοφοῖς** [= να συναναστρέφεται σοφοῦς].
5. Ἐτίμησαν **τούς τριακοσίους**.
6. Ἦγαγε **διακοσίους** [= έφερε διακόσους].
7. Μίσει **τούς κολακεύοντας** [= να μισεῖς αυτούς που κολακεύουν].
8. **Τοῦ ζῆν** αὐτόν ἀπεστέρησεν [= του στέρησε τη ζωή].
9. Μηδέποτε μηδέν αἰσχρόν ποιήσας ἔλπιζε **λήσειν** [= αν κάποτε κάνεις κάποια αισχρή πράξη, μην έχεις την ελπίδα ότι θα ξεφύγεις από την προσοχή κανενός].
10. Ἐτίμα **τούς μέν** [= τιμούσε αυτούς].
11. Ξενοφῶν ἑώρα **τά πέραν** [= ο Ξενοφών έβλεπε αυτά, που βρίσκονταν μακριά]

8. **Δευτερεύουσα πρόταση** [κυρίως **ουσιαστική**: ειδική [παράδ. 1], ενδοιαστική ή πλάγια ερωτηματική ή αναφορική χωρίς άρθρο, παράδ. 2].

9. **Φράση ολόκληρη**, αφού πάρει μπροστά της ένα άρθρο [παράδ. 3].

10. **Εμπρόθετος προσδιορισμός** με τις **προθέσεις**: **ἀμφί, περί, εἰς, ὥς + αιτιατική**, όταν δηλώνεται ένα ποσό **κατά προσέγγιση** [το περίπου παράδ. 4] και με την **ὑπέρ + αιτιατική**, όταν δηλώνεται **υπέρβαση** [παράδ. 5].

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Κύρος **ἔλεγεν ὅτι** ἡ ὁδός ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγα [ειδική].
2. Κύρος **ἔχων, οὓς** εἶρηκα, ὥρμᾶτο ἀπὸ Σάρδεων [αναφορική ουσιαστική].
3. **Τῶν παρὰ τὴν θάλατταν** ἤρχε [= κυβερνούσε τις παραλιακές πόλεις-].
4. Ἄγουσι **ἀμφί τούς** χιλίους [= οδηγούν περίπου χίλιους].
5. Συνέλαβον **ὑπέρ τούς πεντακοσίους** [= συνέλαβαν πάνω από πεντακόσους]

2η Ερώτηση: Πότε παραλείπεται το αντικείμενο;

Το αντικείμενο κάθε ρηματικού τύπου παραλείπεται, κυρίως, όταν εννοείται εύκολα από τα συμφραζόμενα:

Παραδείγματα - Μετάφραση

Οἰόμεθα ἄμεινον ἂν πολεμεῖν ἔχοντες **τά ὅπλα** ἢ ἄλλω παραδόντες [ενν. ως αντικείμενο **τά ὅπλα**] = ἔχουμε τη γνώμη ότι μπορούμε να πολεμάμε καλύτερα ἔχοντας τα ὅπλα παρά να παραδώσουμε σε ἄλλον - **τά ὅπλα**.

ΜΟΝΟΠΤΩΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

Ερώτηση: Ποια ρήματα λέγονται μονόπτωτα;

Μονόπτωτα λέγονται τα μεταβατικά ρήματα που παίρνουν το αντικείμενό τους μόνο σε μια πτώση, δηλ. μόνο σε **γενική** [: έτυχον **αὐτῶν** = πέτυχα αυτά] ή μόνο σε **δοτική** [: βοηθῶ τῇ **πατρίδι** = βοηθῶ την πατρίδα] ή μόνο σε **αιτιατική** [: τιμῶ **τόν ἄνδρα**].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα μονόπτωτα ρήματα μπορεί να παίρνουν όχι μόνο ένα, αλλά και περισσότερα αντικείμενα, όμως στην ίδια πτώση και να συνδέονται μεταξύ τους:

- Έώραν **τούς ἄνδρας, τὰς γυναῖκας καί τὰ τέκνα** [= έβλεπαν τούς ἄνδρες, τίς γυναῖκες και τα παιδιά].

ΔΙΠΤΩΤΑ ΡΗΜΑΤΑ

Ερώτηση: Ποια ρήματα λέγονται δίπτωτα;

Δίπτωτα λέγονται τα μεταβατικά **ρήματα**, που παίρνουν δύο αντικείμενα ή στην ίδια ή σε διαφορετικές πτώσεις, δηλ. δύο αντικείμενα σε πτώση:

α. Αιτιατική: διδάσκω **τόν παῖδα γραμματικήν**.

β. Αιτιατική και γενική: ἔλαβον τῆς **ζώνης** **τόν Ὀρόνταν** [= έπιασα τον Ορόντα **από** τη ζώνη].

γ. Αιτιατική και δοτική: **γυναίξί κόσμον** ή **σιγή φέρει** [= η σιωπή δίνει στις γυναῖκες ευπρέπεια].

δ. Γενική και Δοτική: συγκρούειν **αὐτούς ἀλλήλοις** **ἐβούλοντο** [= ήθελαν να φέρουν αυτούς σε σύγκρουση μεταξύ τους].

ΠΡΟΣΕΞΕ. Τα αντικείμενα αυτά δε συνδέονται μεταξύ τους. [Βλέπε τα παραπάνω παραδείγματα].

Τα δίπτωτα ρήματα, όπως και τα μονόπτωτα, μπορεί να παίρνουν σε κάθε πτώση όχι μόνο ένα, αλλά και περισσότερα αντικείμενα, που πρέπει όμως να **συνδέονται μεταξύ** τους:

- Οἱ Ἀθηναῖοι **έδίδοσαν τοῖς συμμάχοις και τοῖς ἀποίκους δπλα καί χρήματα** [= οι Αθηναῖοι πρόσφεραν στους συμμάχους και στους αποίκους όπλα και χρήματα].

ΑΜΕΣΟ - ΕΜΜΕΣΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

1η Ερώτηση: Ποιο αντικείμενο λέγεται άμεσο;

Άμεσο λέγεται το αντικείμενο που σ' αυτό πρώτα πρώτα μεταβαίνει η ενέργεια του υποκειμένου του ρηματικού τύπου. [Βλέπε παρακάτω παραδείγματα].

2η Ερώτηση: Ποιο αντικείμενο λέγεται έμμεσο;

Έμμεσο λέγεται το αντικείμενο, που συμπληρώνει την έννοια του ρηματικού τύπου.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. Ἐπλήρωσε **τάς ναῦς** [: άμεσο αντικ.] **σίτου** [: έμμεσο αντικ.] = γέμισε τα πλοία με σιτάρι.
2. Ἡ **μωρία** δίδωσιν **ἀνθρώποις** [: έμμεσο αντικ.] **κακά** [: άμεσο αντικ.] = η μωρία φέρνει στους ανθρώπους συμφορές.

ΠΡΟΣΕΞΕ. α. Όταν τα αντικείμενα του δίπτωτου ρήματος βρίσκονται το ένα σε αιτιατική και το άλλο σε γενική ή δοτική, **άμεσο** είναι αυτό που βρίσκεται σε **αιτιατική**.

β. Όταν τα αντικείμενα του δίπτωτου ρήματος βρίσκονται και τα δύο σε αιτιατική, **άμεσο** είναι η αιτιατική εκείνη που δηλώνει το **πρόσωπο**.

γ. Όταν τα αντικείμενα του δίπτωτου ρήματος βρίσκονται το ένα σε γενική και το άλλο σε δοτική, **άμεσο** είναι συνήθως αυτό που βρίσκεται σε **γενική**.

δ. Όταν τα αντικείμενα του δίπτωτου ρήματος είναι δύο αιτιατικές και δηλώνουν πρόσωπα, άμεσο αντικείμενο είναι συνήθως η αιτιατική που δηλώνει το **κύριο όνομα**.

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Ερώτηση: Ποια ρήματα συντάσσονται με δύο αιτιατικές από τις οποίες η μία είναι αντικείμενό τους και η άλλη κατηγορούμενο στο αντικείμενο;

Τα ρήματα που σημαίνουν:

α. **Δόξα** [=γνώμη] στην ενεργητική τους σημασία, όπως: **νομίζω**, **υπολαμβάνω** [=θεωρώ], **κρίνω**, **ήγουμαι**, **αποδείκνυμι**, **θεωρώ**, κ.λπ. [παράδ. 1].

• Τα δοξαστικά ρήματα με τη σύνταξη αυτή **μεταφράζονται** κανονικά με το ρήμα **θεωρώ**.

β. **Εκλογή** στην ενεργητική τους σημασία, όπως: **αίρομαι** [=εκλέγω], **χειροτονώ** [=εκλέγω κάποιον με χειροτονία, δηλ. ψηφοφορία με ανάταση των χειρών], **λαμβάνω**, **έχω**, **κτώμαι**, **παρέχω**, **δίδωμι**, **απονέμω** κ.λπ. [παράδ. 2].

γ. **Κλήση** [=ονομασία] στην ενεργητική τους σημασία, όπως: **λέγω**, **καλώ** [=ονομάζω], **προσαγορεύω** [=ονομάζω], **ονομάζω**, **έπαινω**, **ψέγω** [=κατακρίνω, κατηγορώ] κ.λπ. [παράδ. 3].

δ. Τα **ρήματα** που έχουν τη σημασία των: **ποιώ**, **ποιούμαι** [ως μέσο], **τίθημι**, **καθίστημι** [=διορίζω, κάνω], **μεταβάλλω** [=μεταβάλλω, αλλάζω], [παράδ. 4].

ε. Τα **ρήματα** **αὔξω** [=μεγαλώνω κάτι], **αἴρω** [=σηκώνω, υψώνω κάτι], **τρέφω** [=ανατρέφω, εκπαιδεύω], **μηκύνω** [=μακραίνω κάτι] και όσα έχουν παραπλήσια σημασία.

ΠΡΟΣΕΞΕ. Με τα ρήματα αυτά η μία αιτιατική είναι αντικείμενο και η άλλη **προληπτικό κατηγορούμενο στο αντικείμενο** [παράδ. 5].

στ. Το **χρῶμαι** πολλές φορές συντάσσεται με δύο δοτικές, και συνήθως η μία, με το **ὥς** ή χωρίς το **ὥς**, είναι **κατηγορούμενο** στην άλλη, που είναι αντικείμενο.

Παραδείγματα - Μετάφραση

1. **Νομίζω** σέ ἀγαθόν [= σε θεωρώ σπουδαίο].
2. Ἰφικράτην **εἵλοντο** στρατηγόν [= εξέλεξαν τον Ιφικράτη στρατηγό].
3. Τήν τοιαύτην δύναμιν ἀνδρείαν ἔγωγε **καλῶ** [= αυτού του είδους τη δύναμη ονομάζω ανδρεία].
4. Οὗτος τῶν ἐν Μήδοις πάντων ἑαυτὸν δεσπότην **πεποίηκεν** [= αυτός ανακήρυξε τον εαυτό του αρχηγό απ' όλους ανάμεσα στους Μήδους].
5. Ἔνα τινά ἀεὶ ὁ δῆμος εἶωθεν **τρέφειν** καὶ **αὔξειν μέγαν** [= ο λαός συνήθιζε να ανατρέφει κάποιο με αποτέλεσμα να γίνει μεγάλος].
6. Χρῶμαι **αἷ ἀνθρώπων φίλον** [= έχω τον άνθρωπο φίλο].

Α σ κ ή σ ε ι ς [1 8]

[Βλέπε ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ σελ. 387]

ΠΟΛΛΑΠΛΗΣ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

Να βάλετε σε κύκλο το γράμμα, που δηλώνει τι είναι το αντικείμενο.

1. Οὗτοι ἔλεγον **ὅτι Κῦρος τέθνηκεν**.

α. εμπρόθετος προσδ.
β. πρόταση

γ. αντωνυμία
δ. επίθετο

2. Ἦρξαντο **τοῦ διαβαίνειν**.

α. ουσιαστικό
β. επίρρημα με ἄρθρο

γ. ἑναρθρο απαρέμφ.
δ. σύνδεσμος με ἄρθρο

3. Ἀμυνῶ **τῇ πατρίδι**.

α. επίθετο
β. ἄναρθρο απαρέμφ.

γ. επίθετο
δ. ουσιαστικό

4. **Τοῦτο** ποιήσεις.

α. ουσιαστικό
β. αντωνυμία

γ. μετοχή επιθετική
δ. επίθετο

5. Ἄγουσι **χιλίους**.

α. αριθμητικό
β. επίθετο

γ. ουσιαστικό
δ. αντωνυμία

6. Πειρώ τόν πλοῦτον χρήματα καί κτήματα κατασκευάζειν.

α. έναρθρο απαρέμφ.

γ. άναρθρο απαρέμφ.

β. μετοχή

δ. επίρρημα

7. Διέφθησαν ὑπέρ τούς τριακοσίους.

α. ουσιαστικό

γ. εμπρόθ. προσδ.

β. αριθμητικό

δ. επίθετο

8. Οί Έλληνες οὐχ έώρων τούς εκείθεν τοῦ ποταμοῦ.

α. ουσιαστικό

γ. ουσιαστικό

β. έναρθρο απαρέμφ

δ. επίρρ. με άρθρο

ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Να βρείτε στις παρακάτω προτάσεις το αντικείμενο των ρηματικών τύπων και τι μέρους του λόγου είναι τα αντικείμενα.

A

1. Θήρενε τάς μετά δόξης ήδονάς.
2. Κῦρος έτρεψε εις φυγήν τούς έξακισχιλίους.
3. Νόμιζε τό σιγάν χρυσόν.
4. Σωκράτης ώφέλει τούς συνόντας.
5. Όμοιος όμοίω άεί πελάζει.
6. Γύμναζε σεαυτόν πόνοις εκουσίους.
7. Κῦρος έχων, οὕς είρηκα, ώρμάτο από Σάρδεων.

B

Να βρείτε στις παρακάτω προτάσεις τα κατηγορούμενα των αντικειμένων.

1. Τόν άνδρα τοῦτον είλοντο στρατηγόν.
2. Σωτήρα τόν Φίλιππον ήγοῦντο.
3. Κατέστησαν αὐτούς κοινωνούς.
4. Τούς φιλοσόφους θείους προσαγορεύω.
5. Τισσαφέρνης τούς θεούς πολεμίους εκτήσατο.
6. Χρῶμαι τῷ προδότῃ συμβούλῳ.
7. Τούς φροντίζοντας τά τοιαῦτα μωραίνοντας άπεδείκνυε.
8. Οὐ γάρ άφανή κρινεΐτε τήν δίκην.